

Sygn. akt III Ca 645/20

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

Protokolant Aleksandra Sado-Stach

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2021 r. w Gliwicach

na rozprawie zdalnej

sprawy z wniosku H. K.

z udziałem (...) Spółki Akcyjnej w K.

o ustanowienie służebności przesyłu

na skutek apelacji uczestniczki postępowania

od postanowienia Sądu Rejonowego w Żorach

z dnia 10 stycznia 2020 r., sygn. akt I Ns 568/14

postanawia:

1. **oddalić apelację,**

2. **zasądzić od uczestniczki postępowania (...) Spółki Akcyjnej w K. na rzecz wnioskodawczyni H. K. kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu odwoławczym.**

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 645/20

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Żorach w postanowieniu z dnia 27 09 2017r. uznał wniosek H. K. o ustanowienie służebności przesyłu za usprawiedliwiony co do zasady.

Orzeczenie zaskarżyła **uczestniczka postępowania (...) S.A. w K.**, która wносиła o jego zmianę poprzez oddalenie wniosku o ustanowienie służebności przesyłu oraz zasądzenie na jej rzecz od wnioskodawczyni kosztów postępowania za obie instancje. Alternatywnie wniosła o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji oraz pozostawienie temu sądowi orzeczenie o kosztach postępowania za obie instancje.

Wnioskodawczyni H. K. wносиła o oddalenie apelacji

oraz zasądzenie na jej rzecz od uczestniczki postępowania zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy w Gliwicach postanowieniem z dnia 20 06 2018r. sprostował niedokładność w oznaczeniu zaskarżonego postanowienia w ten sposób, że jest to postanowienie wstępne oraz oddalił apelację.

Sąd Rejonowy w Żorach w postanowieniu z dnia 10 01 2020r. ustanowił na nieruchomości położonej w Ż. obejmującej działkę nr (...) stanowiącej własność H. K., dla której Sąd Rejonowy w Żorach prowadzi Księgę Wieczystą nr (...), służebność przesyłu polegającą na prawie korzystania z przebiegającej przez wyżej opisaną nieruchomość linii energetycznej średniego napięcia 20 kV relacji Ż.-Ż. K., poprzez przesył energii elektrycznej oraz podejmowanie czynności koniecznych dla utrzymania linii w należyтым stanie, w tym przez dokonywanie niezbędnych przeglądów, konserwacji, modernizacji i remontów oraz usuwanie awarii w pasie eksploatacyjnym obejmującym obszar między liniami biegnącymi w odległości 1,3 metra od rzutów pionowych skrajnych przewodów linii przesyłowej, o łącznej powierzchni 0,311 ha, zaznaczonym na mapie do ustalenia służebności gruntowych stanowiącej załącznik do opinii geodezyjnej biegłego geodety S. B. z dnia 15 06 2019 roku, a stanowiącej integralną część niniejszego postanowienia - na rzecz uczestniczki postępowania (...) Spółki Akcyjnej w K. oraz każdorazowego kolejnego właściciela opisanej wyżej sieci przesyłowej; zasądził od uczestniczki postępowania na rzecz wnioskodawczyni kwotę 20 182 zł tytułem wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu, płatną w terminie tygodnia od dnia uprawomocnienia się postanowienia.

Ponadto orzekł o kosztach postępowania oraz nieuiszczonych wydatkach.

W ustalonym stanie faktycznym, w motywach orzeczenia, jako podstawę prawną rozstrzygnięcia wskazał regulację art. 305¹ k.c. i art. 305² k.c.

Stan faktyczny ustalił w oparciu o dowód z opinii powołanego biegłego sądowego, na podstawie której orzekł o powierzchni służebności i wynagrodzeniu za jej ustanowienie. Stwierdził, że ustalony stan faktyczny jest zasadniczo bezsporny, a spór stron dotyczył wysokości należnego wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu.

Uznał, iż łączna powierzchnia pasa eksploatacyjnego oraz powierzchni ograniczonego użytkowania na nieruchomości stanowiącej własność wnioskodawczyni wynosi 408 m². Ustalił, że wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu łącznie będzie wynosić kwotę 20 182 zł odwołując się do poglądu prawnego, zgodnie z którym wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu powinno równoważyć wszelki uszczerbek związany z trwałym obciążeniem nieruchomości. W ocenie Sądu Rejonowego brak było przesłanek do przyjęcia innej wartości współczynnika niż 0,5 albowiem uwzględnia on możliwość korzystania z nieruchomości przez wnioskodawczynię, a z drugiej strony także stałe wykorzystanie linii przesyłowej w celu dystrybucji energii. Wskazał, że fizyczna ingerencja w prawo własności związana z przeglądami, konserwacją, modernizacjami, usuwaniem awarii jest tylko jednym z elementów służebności przesyłu, a wnioskodawczyni musi liczyć się z nieprzerwanymi ograniczeniami w korzystaniu z przysługującym jej prawem własności nieruchomości.

Na podstawie powyższych rozważań ocenił, że istnieją przesłanki do ustanowienia służebności przesyłu za wynagrodzeniem na podstawie art. 305¹ k.c., służebność ta jest bowiem konieczna do korzystania z przedmiotowej linii przez uczestniczkę postępowania.

O kosztach postępowania orzekał na podstawie art. 520 § 1 k.p.c., za wyjątkiem kosztów postępowania odwoławczego co do których orzekł na mocy regulacji art. 520 § 2 k.p.c.

O nieuiszczonych wydatkach orzekł na mocy powyższych regulacji przy zastosowaniu art. 113 u.k.s.c.

Orzeczenie zaskarżyła **uczestniczka postępowania (...) S.A. w K.**, która wnosila o jego zmianę poprzez, ustanowienie na nieruchomości położonej w Ż. obejmującej działkę nr (...) stanowiącą własność H. K., dla której Sąd Rejonowy w Żorach prowadzi Księgę Wieczystą nr (...), służebność przesyłu polegającą na prawie korzystania z przebiegającej przez wyżej opisaną nieruchomość linii energetycznej średniego napięcia 20 kV relacji Ż.-Ż. K., poprzez przesył energii elektrycznej oraz podejmowanie czynności koniecznych dla utrzymania linii w należyтым

stanie, w tym przez dokonywanie niezbędnych przeglądów, konserwacji, modernizacji i remontów oraz usuwanie awarii w pasie eksploatacyjnym obejmującym obszar między liniami biegnącymi w odległości 1,3 metra od rzutów pionowych skrajnych przewodów linii przesyłowej, o łącznej powierzchni 0,311 ha, zaznaczonym na mapie do ustalenia służebności gruntowych stanowiącej załącznik do opinii geodezyjnej biegłego geodety S. B. z dnia 15 06 2019 r., a stanowiącej integralną część zaskarżonego postanowienia - na rzecz uczestniczki postępowania oraz każdorazowego kolejnego właściciela opisanej wyżej sieci przesyłowej za wynagrodzeniem w kwocie nie przekraczającej 5 569,23 zł.

Ponadto wniosła o obciążenie wnioskodawczyni w całości kosztami postępowania z

a pierwszą i II instancję, bądź uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy

do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji. Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz od wnioskodawczyni zwrotu kosztów postępowania za obie instancje według norm przepisanych.

Zarzucała, że ferując zaskarżone orzeczenie naruszono prawo materialne, tj.

1) art. 305¹ k.c. poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie i przyjęcie, że w doszło do obniżenia wartości nieruchomości w związku z posadowieniem na niej linii elektroenergetycznej należącej do uczestniczki postępowania, co uzasadniać miało uwzględnienie, przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu również odszkodowania za obniżenie wartości nieruchomości dla 408 m² powierzchni działki, podczas gdy - z uwagi na posadowienie (przebieg) linii elektroenergetycznej blisko granicy nieruchomości - w pasie wyłączonym z zabudowy, brak jest podstaw do przyjęcia, że doszło do obniżenia wartości nieruchomości;

2) art. 305¹ k.c. poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie i przyjęcie, że zasadne jest ustalenie wysokości współczynnika korzystania z nieruchomości (K) w wysokości 0,5, podczas gdy z uwagi na czynny charakter służebności przesyłu, jak również sporadyczne, faktyczne aktywne korzystanie z nieruchomości wnioskodawczyni przez uczestniczkę postępowania, współczynnik ten powinien przekraczać wartości 0,3;

3) art. 305² § 2 k.c. w zw. z art. 305¹ k.c. poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie i przyjęcie, że odpowiednim wynagrodzeniem należnym wnioskodawczyni za ustanowienie służebności przesyłu na rzecz uczestniczki postępowania będzie kwota 20 182 zł, podczas gdy wysokość wynagrodzenia, przy prawidłowym uwzględnieniu przy jego ustalaniu wyłącznie pasa służebności przesyłu nie powinna przekroczyć 5 569,23 zł.

Ponadto zarzuciła dokonanie błędnych ustaleń faktycznych poprzez przyjęcie, że konieczne jest wyznaczenie na należącej do wnioskodawczyni nieruchomości pasa ograniczonego użytkowania o powierzchni 97 m², wytyczonego w przebiegu linii elektroenergetycznej w odległości 3 metrów od skrajnych przewodów tej linii, jak również przez ustalenie, że w pasie służebności należącej do wnioskodawczyni nieruchomości o powierzchni 311 m² doszło do obniżenia wartości gruntu, co doprowadziło do bezzasadnego ustalenia wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu w wysokości 20 182 zł.

Wnioskodawczyni H. K. wnosila o oddalenie apelacji oraz zasądzenie na jej rzecz od uczestniczki postępowania zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje :

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenie wnioskodawczyni przyjmując, że ma ono źródło w regulacji art. 305² § 1 k.c., a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia mają podstawę w informacjach zawartych we wskazanym w uzasadnieniu orzeczenia wiarygodnym źródle dowodowym, którego ocena jakkolwiek lakoniczna mieści w granicach swobodnej oceny dowodów.

Kwestionowane w apelacji ustalenia dotyczące powierzchni pasa służebności oraz ograniczonego użytkowania (w konsekwencji wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu w łącznej kwocie 20 182 zł) mają oparcie w informacjach zawartych w opinii i operacie szacunkowym biegłego sądowego S. B..

Wiarygodność jego opinii oraz sporządzonego operatu szacunkowego nie została w żaden sposób skutecznie podważona przez skarżącą, wobec czego poczynione na podstawie sporządzonej przez niego opinii oraz operatu ustalenia są prawidłowe.

W istocie zarzut uczestniczki stanowi nieuzasadnioną polemikę z logicznymi wnioskami wynikającymi ze sporządzonej opinii oraz operatu, które to wzajemnie się uzupełniają.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Roszczenie skarżącej o ustanowienie służebności przesyłu ma swe prawne odniesienie we wskazanej powyżej regulacji prawnej, a sama zasadność wniosku –

co do zasady – została przesądzona w wydanych wcześniej prawomocnych postanowieniach: Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 27 09 2017r. i Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 20 06 2018r.

W następstwie tego kognicja Sądu w niniejszej sprawie została ograniczona

do wytyczenia przebiegu służebności po gruncie wnioskodawczyni, określenia treści służebności oraz ustalenia należnego wnioskodawczyni od uczestniczki postępowania wynagrodzenia za ustanowienie służebności.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna tych zagadnień – w jej zasadniczym zarysie - jest prawidłowa, a Sąd odwoławczy ją podziela i przyjmuje za własną (art. 387 § 2¹ pkt 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.; orzec. SN z dn. 26 04 1935r.

C III 473/34, Zb. U. z 1935r. poz. 496).

Treść uprawnień składających się na treść służebności przesyłu polega na tym że przedsiębiorca może korzystać z obciążonej nieruchomości w granicach określonych przeznaczeniem urządzeń przesyłowych (określonych w art. 49 § 1 k.c.), a więc ich bieżącą eksploatacją, konserwacją i dozorem.

Jej przestrzenny zakres wynika z jej celu, tj. umożliwienie przedsiębiorcy korzystania z gruntu w zakresie w jaki jest mu on niezbędny dla właściwego korzystania

z urządzeń, których jest on właścicielem wchodzących w skład przedsiębiorstwa

(por. w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 19 12 2012r., II CSK 218/12,

LEX nr 1288630) i zgodnie z trafnym poglądem Sądu Najwyższego wyrażonym w postanowieniu z dnia 11 czerwca 205 r. "Wykonywanie służebności przesyłu wiąże się

z założeniem i utrzymywaniem urządzeń przesyłowych w zdadności do użytku, a ich usytuowanie na powierzchni gruntu, pod powierzchnią i nad gruntem w sposób nieunikniony wiąże się z potrzebą wkroczenia na ten grunt, chociażby potrzeba taka występowała sporadycznie. Przestrzeń zatem w jakiej przedsiębiorca przesyłowy może poruszać się realizując przysługującą służebność musi być oznaczona, przy tym jest to też przestrzeń, w której właściciel nieruchomości obciążonej nie może podejmować działań, które przedsiębiorcy przesyłowemu utrudniłyby lub uniemożliwiłyby wykonywanie służebności. Tak więc przestrzeń, o której tu mowa, jej rozmiar, wielkość, są determinowane przez treść służebności i niewątpliwie przestrzeń ta to nie li tylko przestrzeń (nad gruntem) zajęta przez przewody przesyłowe. Potrzeba oznaczenia obszaru w jakim po nieruchomości obciążonej poruszać się może przedsiębiorca przesyłowy wykonując służebność leży nie tylko w jego interesie, ale i w interesie właściciela

nieruchomości obciążonej, który w ten sposób uzyskuje wiedzę o przestrzennym zakresie uprawnień przedsiębiorcy i o takim zakresie jego własnych właścicielskich uprawnień" (V CSK 468/14, LEX nr 1797079).

Wskazana dyrektywy zostały prawidłowo uwzględniona przez Sąd Rejonowy w zaskarżonym postanowieniu i w tej części nie zostało ono zakwestionowane w apelacji (przebieg służebności na gruncie wyznaczono pasem obejmującym „obszar między liniami biegnącymi w odległości 1,3 metra od rzutów pionowych skrajnych przewodów linii przesyłowej, o łącznej powierzchni 0.311 ha”, co odpowiada stanowisku apelacji).

Uwzględnienie roszczenia skarżącej i ustanowienie na jej rzecz żądanej służebności rodziło – w świetle regulacji art. 305² § 1 k.c. - prawo wnioskodawczyni

do otrzymania od niej „odpowiedniego wynagrodzenia”.

Prawodawca nie określił bliżej kryteriów jakim powinno ono odpowiadać, pozostawiając to judykaturze i doktrynie prawa.

Zarówno w judykaturze jak i w doktrynie prawa podkreśla się, że wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu jest konstrukcyjnie oraz funkcjonalnie podobne do wynagrodzenia należnego właścicielowi nieruchomości obciążonej za ustanowienie służebności drogi koniecznej (art. 145 § 1 k.c.) i przy ustalaniu jego wysokości zaleca posiłkować się dorobkiem judykatury i doktryny dotyczącym tej instytucji prawa.

Dlatego generalnie powinno ono być ustalone na podstawie cen rynkowych,

a jako kryteria pomocnicze należy wziąć pod uwagę: zwiększenie wartości przedsiębiorstwa, którego składnikiem stała się służebność (zob. art. 55¹ pkt 3 k.c.), ewentualne obniżenie wartości nieruchomości obciążonej i straty poniesione przez właściciela nieruchomości obciążonej.

Z uwagi na faktyczną niemożność wyliczenia wynagrodzenia w oparciu o korzyści uzyskiwane przez przedsiębiorcę (zwiększenie użyteczności przedsiębiorstwa przesyłowego) należy je określić przede wszystkim z perspektywy interesów ekonomicznych właściciela nieruchomości obciążonej (por. w uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 02 2013r. – IV CSK 440/12, LEX nr 1294169).

Jednocześnie brak w omawianej regulacji kryteriów mających zastosowanie przy określeniu rozmiaru wynagrodzenia oznacza, że **ustawodawca pozostawił sądowi swobodę polegającą na indywidualizacji ocen w tym zakresie, formułowanych na podstawie określonego stanu faktycznego, które mogą także wynikać z ogólnych reguł porządku prawnego** (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 02 2013r.- IV CSK 440/12, LEX nr 1294169),

Wynagrodzenie przewidziane w art. 305² § 1 k.c., ma przy tym w pełni i najczęściej jednorazowo wynagradzać właścicielowi nieruchomości obciążonej wszystkie negatywne skutki wynikające z ustanowienia służebności przesyłu i zgodnie

z prawidło przywołanym przez Sąd pierwszej instancji utrwalonym poglądem judykatury – Sąd odwoławczy go podziela - „powinno ono uwzględnić cały uszczerbek,

który jest następstwem ustanowienia służebności, którego źródłem jest powstanie służebności, przez które uszczerbek ten staje trwały i nieodwracalny”.

Przy jego ustalaniu należy jako kryteria pomocnicze uwzględnić zarówno rodzaj, rozmiar, położenie, właściwość i sposób eksploatacji urządzeń przesyłowych,

jak i rodzaj, powierzchnię i przeznaczenie nieruchomości obciążonej, zakres ingerencji w tę nieruchomość, ewentualne obniżenie jej wartości, straty psychiczne i materialne oraz utracone korzyści właściciela nieruchomości obciążonej (np.

stres i poczucie stanu zagrożenia związane z korzystaniem z nieruchomości, utratę pożytków z zajętego pod urządzenia przesyłowe pasa gruntu).

W późniejszym orzecznictwie Sądu Najwyższego częściowo skonkretyzowano te kryteria i między innym wyrażono poglądy, że „Odpowiednie wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu powinno być ustalone proporcjonalnie

do stopnia ingerencji w treść prawa własności, uwzględniać wartość nieruchomości

i w takim kontekście mieć na względzie szkodę właściciela z uszczupleniem prawa własności (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 04 2017r. II CSK 505/16, LEX

nr (...)) oraz że **„Należy podzielić stanowisko, aby wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu nie było ustalane wyłącznie w oparciu o powierzchnię pasa służebności, z którego skarżący faktycznie korzysta jedynie w celu eksploatacji swoich urządzeń. Brak jest bowiem przesłanek prawnych, aby ograniczenia własności, wynikające z wyznaczenia strefy kontrolowanej na cały okres użytkowania gazociągów, miały być pomijane przy ustalaniu wysokości odpowiedniego wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu a brak w art. 305² § 2 k.c. kryteriów określenia rozmiaru odpowiedniego wynagrodzenia oznacza, że ustawodawca pozostawił swobodę polegającą na indywidualizacji ocen w tym zakresie, dokonywanych w ramach swobody jurysdykcyjnej na podstawie określonego stanu faktycznego, które mogą wynikać z ogólnych reguł porządku prawnego”** (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 10 2017r. IV CSK 724/16,

Dlatego ustalenie wysokości wygradzenia za ustanowienie służebności przesyłu nie jest wynikiem prostego przeliczenia określonych wskaźników, lecz wypadkową wielu czynników wpływających w konkretnym przypadku na zakres władztwa właściciela nieruchomości, ich sytuację faktyczną, materialną i prawną.

Z tego powodu – skoro jego ustalenie zostało pozostawione uznaniu sądu - może być skorygowane przez Sąd odwoławczy tylko wtedy, gdy przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy jest ono niewspółmiernie nieodpowiednie, jako rażąco wygórowane lub rażąco niskie (odpowiednio, por. w orzeczeniu Sądu Najwyższego

9 07 1970r. III PRN 39/70, OSNCP 1971, Nr 3, poz. 53, dotyczącym pozostawionej sądowi swobodzie w ustalaniu wysokości zadośćuczynienia).

Z taką zaś sytuacją nie mamy jednak do czynienia w niniejszej sprawie.

Z opinii biegłego S. B. z dnia (...), i wynika, iż obszar gruntu uwzględniony przez niego przy ustaleniu wysokości wynagrodzenia

za ustanowioną służebność wynosi **408 m²**, na co składa się obszar „pasa służebności” 311 m² oraz obszar „pozostałego pasa ograniczonego użytkowania” 97 m², z tym,

że tylko ten ostatni był – w istocie – kwestionowany w apelacji (skarżący w apelacji zaakceptował obszar „pasa służebności”, powyżej).

Obszar „pozostałego pasa ograniczonego użytkowania” biegły ustalił, przy zastosowaniu wskazanej mu przez pracownika skarżącej „Polskiej normy” z dnia 15 03 2019r., która nie jest przez skarżącą kwestionowana.

Zgodnie z nią odległość pozioma budynków od przewodów gołych powinna wynosić 3m, co w połączeniu z obszarem „pasa służebności” powoduje, że „pas ograniczonego użytkowania wynosi” 408 m².

Z opinii biegłego wynika, że nieruchomość wnioskodawczyni jest nieruchomością przeznaczoną w obowiązującym planie zagospodarowania przestrzennego pod zabudowę usługową.

Wskazane powyżej ograniczenia uniemożliwiają na wskazanym terenie wybudowanie jakichkolwiek budynków, przez co w sposób istotny uniemożliwiają na nim prowadzenie tego rodzaju działalności i w ten sposób niemal trwale ograniczają każdorazowego właściciela nieruchomości w korzystaniu z niej, stąd też również przyjęty przez biegłego współczynnik *K* w wysokości **0,5** nie jest wygórowany.

Pozostałe wartości uwzględnione przez biegłego przy wyliczeniu wysokości wynagrodzenia nie były kwestionowane zarówno w toku postępowania przed Sądem pierwszej jak i Sądem drugiej instancji (skarżąca kwestionował jedynie wielkość obszaru gruntu uwzględnionego w opinii oraz współczynnik *K*).

Ustalone przez Sąd Rejonowy wynagrodzenia spełniało zatem wskazane kryteria i co należy podkreślić, ze względu na znaczny obszar gruntu, na którym prawo własności wnioskodawców zostało ograniczone, stopień ingerencji oraz faktyczne wyłączenie spod zabudowy nie uwzględnionego w opinii biegłego obszaru leżącego pomiędzy wytyczonym służebnym pasem a granicą sąsiedniej działki gruntu (o numerze geodezyjnym (...)), nie było rażąco wygórowane.

Z powodu wzrostu w ostatni czasie cen nieruchomości, wyliczone przez biegłego w toku postępowania odwoławczego wynagrodzenie za ustanowienie przedmiotowej służebności w kwocie 24.831zł, jest wyższe od ustalonego w zaskarżonym postanowieniu w wysokości 20.182zł.

Niniejsza sprawa należy jednak do kategorii spraw „spornych” i ze względu

na obowiązujący w niej zakaz orzekania na niekorzyść skarżącej – art. 484 k.p.c.

w związku z art. 13 § 2 k.p.c. – brak jest podstaw do podwyższenia wysokości ustalonego przez Sąd Rejonowy wynagrodzenia (taka zmiana w sposób oczywisty jest niekorzystna dla uczestniczki postępowania).

Z podanych względów w materiale sprawy brak jest podstaw do skorygowania przez Sąd odwoławczy zaskarżone postanowienia i dlatego apelacja uczestniczki postępowania jest bezzasadna w rozumieniu art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.,

co z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło do jej oddalenia.

Reasumując zaskarżone postanowienie odpowiada prawu i dlatego apelację uczestniczki postępowania jako bezzasadną oddalono na mocy regulacji

art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację art. 520 § 3 k.p.c., biorąc pod uwagę, że uczestniczka postępowania w całości uległa

w postępowaniu odwoławczym i powinna zwrócić wnioskodawczyni poniesione przez nią w tym postępowaniu koszty zastępstwa przez fachowego pełnomocnika (240 zł).

SSO Leszek Dąbek